SLUGA BOŽJI

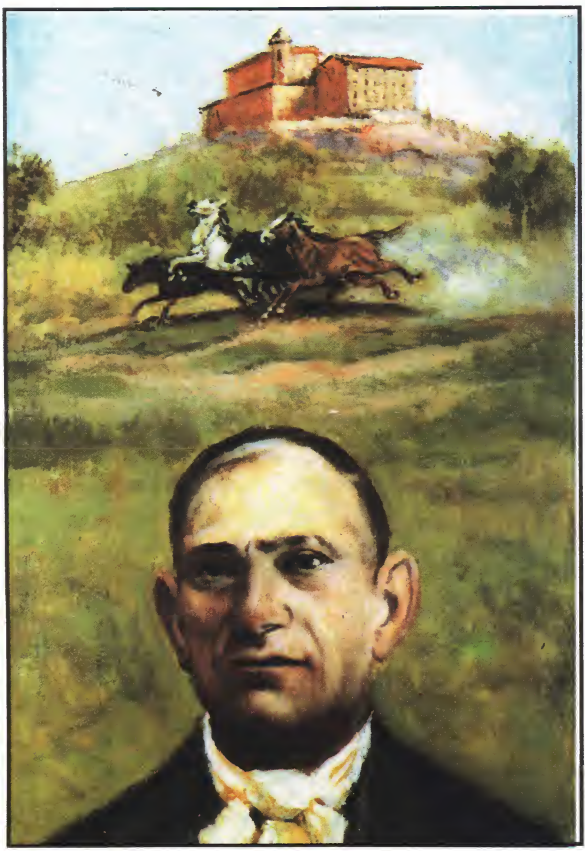

CEFERINO JIMÉNEZ MALLA "EL PELÉ"

CEFERINO

ROM

Rođen je od romskih katoličkih roditelja koji su se selili po Kataloniji i Aragoniji (Španjolska). Nije nikada pohađao školu, pa je ostao analfabeta cijeli svoj život. Govorio je jezik svoga naroda. Kao dijete puno je gladovao.

Do svojih 25 godina živio je kao nomad, a do 40-te godine kao polunomad. Zato je dobro poznavao sve puteve krajeva kuda se kretao.

Kao osamnaestogodišnjak po tradicionalnom nomadskom običaju oženio se Terezom koja je također bila Romkinja.

Nisu imali djece iako su i jedno i drugo to jako željeli. Zato je posvojio nečakinju svoje žene i odgojio je s puno ljubavi.

Ceferino je jako volio glazbu. Uvijek je bio onaj koji je u zajedničke zabave unosio puno života i radosti. Volio je konje, posebno trkaće i postao je izvrstan trgovac konja. Nekoliko je puta putovao u Francusku da tamo sudjeluje u međunarodnoj trgovini.

Kad bi odlazio u društvo uvijek se znao lijepo obući i zajedno sa svojom elegantnom suprugom sudjelovao u društvenom životu.

U Barbastru je stanovao u romskom naselju. Svojim ponašanjem pribavio si je poštovanje svake osobe: Roma i neroma.

Imao je prijatelja kako među romskim narodom, tako i među drugima u mjestu. Poseban kućni prijatelj mu je bio profesor De Otto.

Neromski narod ga je zvao "gradonačelnik Roma", advokat siromašnih. Među svojima je bio mironosac. Bio je vjeran romskim zakonima, ali skrajnje pravedan.

Ceferino je posjedovao najbolje kvalitete jednog Roma: vjeru, ljubav prema obitelji, bračnu vjernost, pijetet prema umrlima i gostoljubljivost.

SERAFIN JIMÉNEZ

KRŠĆANIN

Svećenik koji je poznavao Ceferina kaže za njega: "On je u dnu duše pravi Rom i pravi kršćanin." Još kao mlad čovjek pokazivao je veliku pobožnost prema Gospi, pa je često na koljenima hodočastio u Gospino svetište koje je od njegove kuće u Barbastru udaljeno jedan kilometar. Kad je ostao udovac kroz 14 godina je svaku večer molio krunicu držeći pred sobom sliku svoje žene i pramen njene kose.

Vjerno je sudjelovao u svim procesijama, većim i manjim, a pri tom je ili nosio veliku svijeću ili pomagao nositi baldahin nad Presvetim. Svakog uskrsnog ponedjeljka hodočastio je s ostalim hodočasnicima Gospi od Pueyo. Iz dokumenata u Vatikanu o njegovu procesu se razabire da je imao zdravu vjeru bez imalo praznovjerja. Bio je maksimalno pošten trgovac. To se čini nevjerojatnim, ali svi su to posvjedočili na procesu.

Bio je rođeni mirotvorac. Posebno se odlikovao sposobnošću da pomiri Rome i druge narode koji su živjeli u istom mjestu gdje i Romi. Volio je djecu. S njima je postupao nježno i ozbiljno poštivajući ih kao da su odrasli. Kad bi ga vidjeli na cesti trčali bi mu u susret. A odrasli vidjevši ga da ide rekli bi jedni drugima: "Ne psujmo, prolazi Ceferino!"

Često je vodio djecu Roma i neroma u crkvicu svetog Ramona. Tu je djeci pričao o Isusu, poučavao ih katekizam i upućivao kako će poštivati prirodu i životinje. Imao je veliko srce prema siromašnima i bolesnima. Posebno je to pokazao jednom zgodom kad je na jedno trgu pozlilo bivšem gradonačelniku Barbastra koji je bolovao od tada neizlječive bolesti, tuberkuloze. Dok su se svi razbježali videći ga da je bolesnik bacio krv, Ceferino mu je pritrčao, podigao ga, uzeo pod ruku i otpratio kući. U svoju kuću je primao prosjake: davao im je jesti, oblačio ih, dao koji novčić i ljubazno ih ispratio na daljnji put. Posječivao je starce i bolesne i s njima molio krunicu.

Bio je član trećeg reda sv. Franje kojega je posebno štovao. Uvijek je sa sobom nosio krunicu i s njom u ruci je i umro.

Nečakinju je naučio moliti ovako: : "Presveta Djevice, čuvaj me na svim mojim putevima!" Vođen Duhom Svetim otkrio je ono bitno u kršćanstvu: Euharistiju. Kroz dvadeset godina prije svoje smrti svaki dan je sudjelovao u Sv. Misi i svaki dan se pričešćivao. Gospodin mu je darovao veliko predanje u patnjama života. Pri svakoj patnji bi ponavljao: "Bog je to pripustio, On zna zašto to čini, neka je blagoslovljen!"

Njegova nečakinja Maruja svjedoči: "Sve što je radio ujak Ceferino, radio je s puno ljubavi i tu je ljubav širio oko sebe".

MALLA

MUČENIK

Godine 1936. Ceferino je imao 75 godina. Iste godine (17. srpnja) započinje u Španjolskoj građanski rat. Neki od generala su se pobunili protiv vlade. Španjolska se podjelila na dva tabora: ljevicu i desnicu. Ljevica je progonila svećenstvo, redovništvo i svakog praktičnog katolika. Među ovim bio je i Ceferino. Prolazeći ulicom Barbastra 25. srpnja vidio je kako policija Nove republike maltretira jednog mladog svećenika. "Presveta Djevice!" uzviknuo je Ceferino, "toliko ljudi protiv jednog nevinog!" Zatim je pokušao svećenika obraniti. Policajci su ga uhvatili, pretresli, u džepu mu našli krunicu i odmah ga zatvorili. U zatvoru je ostao petnaestak dana. Oni koji su s njim u zatvoru svjedoče da je bio smiren i trajno je molio. Jedan od uglednika ga je htio spasiti, ali pod uvjetom da se odrekne krunice, ali Ceferino je to odbio. Devetog kolovoza njega i dvanaest zatvorenika odvezli su na kamionu na groblje Barbastra i tamo ih streljali. Među njima je bio i biskup Barbastra monsinjor Florentino. Vozač kamiona svjedoči da je Ceferino cijelim putem do groblja molio i klicao: "Živio Krist Kralj!" Umro je s krunicom u ruci.

Nakon streljanja bačen je u zajedničku grobnicu. Ceferino je ubijen zato što je bio praktični vjernik, ne zato što je bio Rom.

U vrijeme građanskog rata u Barbastru, gradu koji je imao 8.000 stanovnika, a u kojemu je živio i mučeničkom smrću umro Ceferino Jimenez Malla, ubijeni su još: biskup Barbastra, 114 svećenika, od 140 koliko ih je imala biskupija Barbastro, 51 misionar, 18 redovnika, 8 učitelja fratara, 300 kršćana laika. Tako je Barbastro biskupija s najviše mučenika u Španjolskoj.

ROM

MUČENIK

KRŠĆANIN

Odgovara: Mons. Slobodan Štambuk, biskup
Izdaje: ODBOR ZA PASTORAL ROMA HBK
Kaptol 1, 10000 ZAGREB